ଇନ୍ଦୋର ଉନ୍ନୟନ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ

ବନାମ

ଶ୍ରୀ ବାଲକ୍ରିଷ୍ଣ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ଅଗଷ୍ଟ 5, 1996

[କେ. ରାମାସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ଜି.ବି. ପଟ୍ଟନାୟକ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଏମ୍.ପି. ନଗର ଉନ୍ନୟନ ଅଧିନିୟମ 1960/ଏମ୍. ପି. ନଗର ତଥା ଗ୍ରାମ ନିବେଶ ଅଧିନିୟମ, 1973:

ଧାରା 52, 70 ଏବଂ 71/ଅଧିନିୟମ 54 -ସାର୍ବଜନୀନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ -ଧାରା 71(2) ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିସୂଚନା 22.07.1973 ରେ ପ୍ରକାଶିତ -ଯେହେତୁ ଧାରା 71 ର ଉପ-ଦଫା (3) ଏବଂ (4) ଅନୁଯାୟୀ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଦଖଲ ନିଆଯାଇ ନାହିଁ, ତେଣୁ ଯୋଜନା ବିଫଳ ହୋଇଛି ବୋଲି ଆଧାରରେ ଜମି ମାଲିକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ -ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା, ନ୍ୟାସ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଯୋଜନା ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିଲା -ଧାରା 70 ଅନୁଯାୟୀ ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ମଞ୍ଜୁରି ପ୍ରଦାନ କରାଯିବା ପରେ ଏବଂ ଧାରା 71 (2) ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିସୂଚନା ପ୍ରକାଶିତ ହେବା ପରେ, ସମସ୍ତ ଦାୟିତ୍ୱରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ଜମିଟି ରାଜ୍ୟରେ ନ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଛି ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବା ଉଚିତ -ଧାରା 71(2) ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିସୂଚନା ପ୍ରକାଶ ପାଇବା ତାରିଖରେ ନ୍ୟସ୍ତତା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାଏ -ଧାରା 71(3) କିମ୍ବା ଧାରା 71(4) ଅନୁଯାୟୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକୃତ ଦଖଲ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନ୍ୟସ୍ତତାକୁ ବିପଦରେ ରଖାଯାଏ ନାହିଁ କିମ୍ବା ସ୍ଥଗିତ ରଖାଯାଏ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଅସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ ନାହିଁ -ଧାରା 71 ର ଉପ-ଧାରା (3) କିମ୍ବା (4) ଅନୁଯାୟୀ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଥିବା ଆବଶ୍ୟକ ପଦକ୍ଷେପଗୁଡ଼ିକ କେବଳ ଅମଲା କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ -ଯେହେତୁ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ବିଚାରାଧୀନ ଅଛି, 1973 ଅଧିନିୟମର ଧାରା 54 ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ନୁହେଁ ।

ଦେୱାନୀ ଅପିଲିୟ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 10690/1996 ।

Misc. P. ସଂଖ୍ୟା 885/1987ରେ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 19.4.94 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏ.କେ. ଚିତାଲେ, ଏସ୍.କେ. ଗମ୍ଭୀର ଏବଂ ବିବେକ ଗମ୍ଭୀର ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ୟୁ.ଏନ୍. ବଚାୱତ୍, ଏ.ପି. ଧମିଜା ଏବଂ ଏସ୍.କେ. ଜୈନ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ଆମେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲଙ୍କୁ ଶୁଣିଛୁ ।

ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଅପିଲ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 885/87ରେ ଏମ୍.ପି. ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଦୁଇଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠଙ୍କ ଏପ୍ରିଲ୍ 19, 1994 ତାରିଖର ଆଦେଶରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଛି । ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇଥିବା ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ହେଲା, ଏମ୍.ପି. ସହର ବିକାଶ ନ୍ୟାସ ଅଧିନିୟମ (ସଂକ୍ଷେପରେ, 'ନ୍ୟାସ ଅଧିନିୟମ') ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ସହର ବିକାଶ ଯୋଜନା ସଂଖ୍ୟା 54 ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଯୋଜନାରେ ଇନ୍ଦୋରରେ ଅବସ୍ଥିତ 629.43 ଏକର ଜମି ରହିଛି, ଯେଉଁଥିରୁ 4.85 ଏକର ଜମି ଏହି ଅପିଲରେ ବିଷୟବସ୍ତୁ ଅଟେ । ସରକାର ଏହି ଅଧିନିୟମର ଧାରା 54 ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ଯୋଜନାକୁ ମଞ୍ଜୁରୀ ଦେଇଥିଲେ । 1966 ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର 16 ତାରିଖରେ ଏହି ଅଧିନିୟମର ଧାରା 52 (1) ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ଯୋଜନା ରାଜ୍ୟ ରାଜପତ୍ରରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା । ତେଣୁ, ଏହା ଏକ ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ପ୍ରମାଣ ଯେ ଯୋଜନାଟି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉପଯୁକ୍ତ ଭାବରେ ମଞ୍ଜୁରୀ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦରେ କହିଲେ, ଏହା ସାର୍ବଜନୀନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ନିର୍ଣ୍ଣାୟକତା ପ୍ରଦାନ କରିଛି । ଅଧିନିୟମର ଧାରା 70 ଅନୁଯାୟୀ ସରକାର ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ମଞ୍ଜୁରି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଅଧିନିୟମର ଧାରା 70(1) ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିସୂଚନା ଅଗଷ୍ଟ 22, 1973 ରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା । ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଅଧିନିୟମର ଧାରା 71(2) ର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ଦ୍ୱାରା, ଏପରି ପ୍ରକାଶନ ତାରିଖ ଏବଂ ତା'ପରଠାରୁ ଜମି ସମସ୍ତ ବାଧାରୁ ମୁକ୍ତ ଥାଇ ନ୍ୟାସରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ନ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ଉପ-ଧାରା (3) ନ୍ୟାସକୁ ନୋଟିସ ପ୍ରଦାନ କରିବାର କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରେ, ନୋଟିସ ପ୍ରଦାନର ତିରିଶ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଜମିର ଦଖଲରେ ଥିବା ଯେକୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ନ୍ୟାସ କିମ୍ବା ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏହା ଦ୍ୱାରା ଉପଯୁକ୍ତ ଭାବରେ ପ୍ରାଧିକୃତ ଯେକୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କିମ୍ବା ହସ୍ତାନ୍ତର କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥାଏ । ଯଦି ଦଖଲରେ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ସମର୍ପଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ କିମ୍ବା ଦଖଲ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ମନା କରନ୍ତି, ତେବେ ଉପ-ଧାରା (4) ଅନୁଯାୟୀ, ଟ୍ରଷ୍ଟକୁ ଜମି ଦଖଲ କରିବାକୁ ଏବଂ ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଜମି ଦଖଲ କରିବା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ବଳ ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ କ୍ଷମତା ଦିଆଯାଇଛି ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାୟର କରି ଅଧିଗ୍ରହଣର ବୈଧତା ଉପରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଏହି ଆଧାରରେ ଉଠାଇଥିଲେ ଯେ ଯେହେତୁ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଦଖଲ ନିଆଯାଇନଥିଲା, ଜମି ରାଜ୍ୟରେ ନିହିତ ନଥିଲା ତେଣୁ ଏହି ଯୋଜନା ବିଫଳ ହୋଇଥିଲା । ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମ, 1894 (1894 ର 1) (ସଂକ୍ଷେପରେ, 'ଅଧିନିୟମ') ର ଯୋଜନା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି, ବିଶେଷ କରି ଏହାର ଧାରା 16କୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଏବଂ ସେହି ତରଫରୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇଥିବା ମାମଲାଗୁଡ଼ିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶରେ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଯେହେତୁ ଦଖଲ ନିଆଯାଇନଥିଲା, ତେଣୁ ଯୋଜନାଟି ଅଚଳ ହୋଇଯାଇଛି । ତେଣୁ, ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଅପିଲ ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ବିଜ୍ଞ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ଏ.କେ. ଚିତାଲେ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଛନ୍ତି ଯେ ଜମି ଦଖଲ କରିବାରେ ବିଫଳ ହେବା କାରଣରୁ ଏହି ଯୋଜନା ବାତିଲ ହୋଇଯାଇଛି ବୋଲି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଉପସଂହାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୁଲ ଥିଲା । ସେ ବିଶେଷ କରି ନ୍ୟାସ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 71(2) ପ୍ରତି ଆମର ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରିଛନ୍ତି । ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ବଚ୍ଛୱତ ବର୍ତ୍ତମାନ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ନରଖିଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ଏମ୍.ପି. ନଗର ତଥା ଗ୍ରାମ ନିବେଶ ଅଧିନିୟମ, 1973 (ସଂକ୍ଷେପରେ, 'ଅଧିନିୟମ') ର ଧାରା 54 ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ । ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଉଛି ଯେ ଯଦି ଯୋଜନାଟି ଦୁଇ ବର୍ଷର ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ଅଧିସୂଚନା ତାରିଖଠାରୁ ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ସମାପ୍ତ ନହୁଏ, ତେବେ ଉକ୍ତ ଅବଧି ସମାପ୍ତ ହେବା ପରେ ଧାରା 50 ଅନୁଯାୟୀ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ଯୋଜନାଟି ଅଚଳ ହୋଇଯିବ । ତଦନୁସାରେ ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଏ ଯେ ଏହି ଯୋଜନା ଆଉ ବିଦ୍ୟମାନ ନାହିଁ । ସେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଯଦିଓ ନ୍ୟାସ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 70(2) ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିସୂଚନା ପ୍ରକାଶନ ପରେ ଜମିଟି ରାଜ୍ୟରେ ନ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଛି, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରକୃତ ଦଖଲ ନିଆଯାଇନାହିଁ, ତଥାପି ନ୍ୟସ୍ତକରଣ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇନାହିଁ ତେଣୁ, 1973 ଅଧିନିୟମର ଧାରା 54 ର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ଦ୍ୱାରା, ଦଖଲ ନିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ସେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଯୁକ୍ତି କରିଛନ୍ତି ଯେ 1973 ଅଧିନିୟମର ଧାରା 56 ଅନୁଯାୟୀ, ନ୍ୟାସ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 52 ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିସୂଚନା ତାରିଖ ଠାରୁ ତିନି ବର୍ଷର ଅବଧି ସମାପ୍ତ ହେବା ପରେ, ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଚୁକ୍ତିନାମା ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଯଦି ଅଧିନିୟମ, 1973 ର ଧାରା 50 ଅନୁଯାୟୀ ସହର ବିକାଶ ଯୋଜନା ତିନି ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇନାହିଁ, ତେବେ ଏହା ଅଚଳ ରହିବ । ନ୍ୟାସ ଦ୍ୱାରା ଅନୁରୋଧ ଏବଂ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହାର ସ୍ୱୀକୃତି ପରେ, ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଉପଯୁକ୍ତ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅନୁସରଣ କରାଯିବ ଏବଂ କ୍ଷତିପୂରଣ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ । ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ, ସେହି ପ୍ରକ୍ରିୟା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇ ନଥିଲା ।ତେଣୁ, ଉଭୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଧିଗ୍ରହଣ ଆଇନରେ ବୈଧ ନୁହେଁ । ଏହି ତର୍କରେ ଆମେ କୌଣସି ଦୃଢ଼ତା ପାଉନାହୁଁ ।

ଏହା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି ଯେ ନ୍ୟାସ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିବା ଯୋଜନା ଏବଂ ନ୍ୟାସ ଅଧିନିୟମ 52 ଅନୁଯାୟୀ ସରକାରଙ୍କୁ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ଅନୁମୋଦିତ ଯୋଜନା ପ୍ରକାଶିତ ହେବା ଉଚିତ, ଯାହା ନିଶ୍ଚିତ କରେ ଯେ ଧାରା 52(2) ଅଧୀନରେ ଅନୁମାନ ଅନୁଯାୟୀ ବୈଧ ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମୋଦନ ବିଧିବଦ୍ଧ ଭାବରେ ମଞ୍ଜୁରୀ କରାଯାଇଥିଲା । ଅନ୍ୟ ଅର୍ଥରେ, ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ମଞ୍ଜୁରୀ ଆଇନର ଯଥାର୍ଥ ଅନୁପାଳନର ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ପ୍ରମାଣ ପ୍ରଦାନ କରେ ଏବଂ ନ୍ୟାସ ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ନ୍ୟାସ ଦ୍ୱାରା ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ଜମି ସାର୍ବଜନୀନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆବଶ୍ୟକ । ଥରେ ଧାରା 70 ଅନୁଯାୟୀ ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ମଞ୍ଜୁରୀ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବା ପରେ ଏବଂ ଧାରା 71(2) ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିସୂଚନା ପ୍ରକାଶିତ ହେବା ପରେ, ଜମିଟି ସମସ୍ତ ବାଧାରୁ ମୁକ୍ତ ଭାବରେ ଯୋଜନା ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥାଇ ରାଜ୍ୟ ଅଧୀନରେ ନ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥିବା ମନେ କରାଯିବା ଉଚିତ । ଏହା ଦ୍ୱାରା, ଧାରା 71 (2) ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିସୂଚନା ପ୍ରକାଶ ପାଇବା ତାରିଖରେ ନ୍ୟସ୍ତତା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାଏ । ଏହା 22 ଅଗଷ୍ଟ 1973ରେ

କରାଯାଇଥିଲା । ଧାରା 71ର ଉପଧାରା (3) ଏବଂ ଉପଧାରା (4) ଅନୁଯାୟୀ ନିଆଯିବାକୁ ଥିବା ପଦକ୍ଷେପଗୁଡ଼ିକ କେବଳ ଅମଲା କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ । ତେଣୁ, ପରିସ୍ଥିତି ଅନୁଯାୟୀ ଧାରା 71(3) କିମ୍ବା 71(4) ଅନୁଯାୟୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକୃତ ଦଖଲ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନ୍ୟସ୍ତକୁ ବିପଦରେ ରଖାଯାଏ ନାହିଁ କିମ୍ବା ସ୍ଥଗିତ ରଖାଯାଏ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଅସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ ନାହିଁ, ନୋଟିସ ଜାରି କରି ଏବଂ ରାଜ୍ୟରେ ନ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥିବା ଜମିର ଦଖଲରେ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦଖଲ ପ୍ରଦାନ କିମ୍ବା ହସ୍ତାନ୍ତର କରିବାରେ ବିଫଳ ହେଲେ ତିରିଶ ଦିନ ସମାପ୍ତ ହୁଏ; ତା'ପରେ ଧାରା 71 ର ଉପ-ଦଖଲ (4) ରେ ଥିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅନୁଯାୟୀ ଦଖଲ ନିଆଯାଇପାରିବ । ତେଣୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହେବ ଯେ ଧାରା 71 ର ଉପଧାରା (2) ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିସୂଚନା ପ୍ରକାଶିତ ହେବା ମାତ୍ରେ ନ୍ୟସ୍ତକରଣ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି ଏବଂ ତା'ପରେ ନ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥିବା ଜମି ସମସ୍ତ ବାଧାରୁ ମୁକ୍ତ ଅଟେ । ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ଅଧିନିୟମ ଅଧୀନରେ, ଧାରା 54, ସହର କିମ୍ବା ଦେଶ ବିକାଶ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ଦୁଇ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଯୋଜନା ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ଏବଂ ମଞ୍ଜୁରୀ ତାରିଖ ଠାରୁ ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଯୋଜନା ସମାପ୍ତ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥାଏ । କୌଣସି ଗୋଟିଏ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ବିଫଳ ହେଲେ, ଏହି ଯୋଜନା ଅଚଳ ହୋଇଗଲା । ଧାରା 54 ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା:

> "54. ଯଦି ସହର ଏବଂ ଦେଶ ଉନ୍ନୟନ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଦୁଇ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ନଗର ବିକାଶ ଯୋଜନାର କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଆରମ୍ଭ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୁଅନ୍ତି କିମ୍ବା ଧାରା 50 ଅନୁଯାୟୀ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ଯୋଜନାର ଅଧିସୂଚନା ତାରିଖରୁ ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଏହାର କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ଏହା ଦୁଇ ବର୍ଷ କିମ୍ବା ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ, ଯଥାସ୍ଥିତି, ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ;
>
> ଉଲ୍ଲେଖଥାଉକି, ଯଦି ଏପରି ଯୋଜନା ଦ୍ୱାରା କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଏବଂ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ବିବାଦ, ଯଦି କୌଣସି ଥାଏ, ବିଚାର ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ଥିବା ଏକ ଅଦାଲତ କିମ୍ବା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ସମ୍ମୁଖରେ ବିଚାର ପାଇଁ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୁଏ, ତେବେ ଯେଉଁ ଅବଧି ପାଇଁ ଏପରି ବିବାଦ ଏପରି ଅଦାଲତ କିମ୍ବା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ସମ୍ମୁଖରେ ବିଚାରାଧୀନ ଅଛି, ତାହା ଯୋଜନାର ଅବସାନ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ ଗଣନା କରାଯିବ ନାହିଁ ।"

ଏହି ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ସମୟ ଅବଧିକୁ ବିଚାର କରିବା ପାଇଁ ସମୟର ଗଣନାରୁ ବାଦ ଦିଆଯିବ । ସେହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଯୋଜନାଟି ଅଚଳ ହୋଇଯାଇଛି । ଯେହେତୁ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ବିଚାରାଧୀନ ରହିଛି, ଅଧିନିୟମର ଧାରା 56ରେ ସମାନ ଭାବେ କୌଣସି ପ୍ରୟୋଗ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଅଧିନିୟମ 1/1899 ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରତିକାରର ସୁବିଧା ଉଠାଇବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ।

ତଦନୁସାରେ ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ।ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଦେଶ ବାତିଲ ହୋଇଛି । ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଖାରଜ ହୋଇଛି । କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ ନାହିଁ ।

ଆର୍.ପି. ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:
ସୁବୋଧ ରାଉତ,
ଉପବିଭାଗ ଅଧିକାରୀ (ଅନୁବାଦ),
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।